

[Freddy Madsen.]

studenten, der arbejder seriøst med videnskabelige opgaver, og det er da klart, at den slags må man tage afstand fra.

En anden sag er, at der både i Roskilde og på andre læreanstalter findes et stigende antal lærere og studenter, der forstår, at den marxistiske metode til erkendelse af virkeligheden er et holdbart grundlag for videnskabeligt arbejde. Årsagerne til det er de samme, som jeg var inde på i mine indledende bemærkninger: over for de komplicerede problemer, som udviklingen i teknik, videnskab og samfund fører med sig, er de gamle metoder ikke længere tilstrækkelige, men bryder sammen af sig selv. Derfor er det helt naturligt, at man søger nye veje, og på mig kan det ikke virke overraskende, at mange ad den vej finder frem til netop et marxistisk grundlag.

Man skal i den forbindelse mærke sig, at mange fremragende videnskabsmænd i denne verden har opnået betydelige resultater ved at arbejde netop på dette grundlag. Det er klart, at der må være strid og meningsforskelle om den ting også i denne sag. Men når man taler om, at man er imod ideologisk ensidighed, må man vel også dermed anerkende retten til, at man kan nå uddannelsesmæssige og videnskabelige resultater ud fra forskellige ideologiske udgangspunkter. Det ville i den forbindelse være meget rart, om undervisningsministeren som repræsentant for en regering udgået af Danmarks liberale parti ville præcisere sin stilling på dette område.

Må jeg i øvrigt til slut sige, at der i denne debat har været fremført meget mærkeligt om, hvad forskellige folk mente om Roskilde universitet, og der har været fremført slumstormere og andet som vidnesbyrd om alt det forfærdelige, der skete. Jeg synes, det er mærkeligt, at ingen i debatten har nævnt, at f. eks. arbejderbevægelsens organisationer i Køge-Roskilde, som har nær forbindelse med universitetscenteret, og som jeg med mit kendskab til fagbevægelsen kan forsikre ikke kan henregnes til slumstormere og sligt, har

udtalt sig anerkendende om Roskilde universitetscenter. Jeg synes, det er værd at bemærke, at Danmarks Lærerforening, Danmarks Gymnasielærerforening og Dansk Magisterforening, som sikkert heller ikke regnes til de mest revolutionære i dette land, over for regeringen har protesteret imod, at man opgav læreruddannelsen. Det synes jeg man også skulle tage med i sine betragtninger.

Flygaard (DR):

Der sker immervæk noget nyt, sagde konseilspræsident J. C. Christensen. Det tør nok antydes, at hans ord passer den dag i dag. Det står heller ikke skrevet nogen steder, at alt skal forblive ved det gamle, ligesom det heller ikke står skrevet, at alt nyt er godt. Disse ord passer på situationen omkring RUC, der jo både blev bygget som en aflastning for Københavns universitet og for at prøve noget nyt.

Lad det med det samme være sagt, at vi ikke vil være med til at stoppe læreruddannelsen på RUC, men at vi forlanger, at en række forhold bliver ændret. Det er retsforbundets opfattelse, at man ved at lukke af for læreruddannelsen på RUC i realiteten bryder et løfte, som man har givet de unge, der startede på RUC. Vi ønsker derfor, at forsøget føres til ende for de studerende, der er begyndt, men at man ikke fortsætter uddannelsen af folkeskolelærere, før man har indhøstet de nødvendige erfaringer. Når man har gjort det, kan man så tage stilling.

Dernæst ønsker vi at pege på, at der ikke opnås særlig meget, hvis kun meget få ønsker at benytte sig af ministerens tilbud om at kunne tilendebringe en uddannelse som folkeskolelærer på eftermiddags- eller aftenhold i København. Det ser ud til, at mange vil vælge en længere uddannelse på RUC. Det står ikke skrevet noget sted, at læreruddannelsen alene bør foregå på seminarierne, man må også prøve noget nyt.

Nu ved jeg godt, at mange vil sige overproduktion, men dette problem tror vi ville løse sig selv, hvis de boglige uddannelser